

РЕШЕНИЕ

№ 6211

гр. София, 10.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 30.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Силвия Житарска

при участието на секретаря Десислава В Симеонова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **8197** по описа за **2020** година докладвано от съдия Стефан Станчев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано е по касационна жалба от [фирма] срещу решение от 30.06.2020 г., постановено по н.а.х. дело № 4708/2020 г. по описа на Софийски районен съд , НО/93, с което е изменено Наказателно постановление /НП/ № 22-006487/05.03.2020 г. на директора на Дирекция „Инспекция по труда“ - С., с което за нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ, на дружеството е наложена „имуществена санкция“ в размер на 5 000 лв., на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 415, ал. 1 КТ, като първостепенният съд е намалил размера на наложената санкция от 5 000 лв. на 1 500 (хиляда и петстотин) лева, като са отчетени основанията по чл. 27, ал. 2 ЗАНН.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на процедурни правила, изразени в необсъждане на възражения на касатора във въззивното производство. Въз основа на изложеното се отправя искане за отмяна на решението на въззивния съд и вместо това да се постанови решение, с което да се отмени наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба, чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Моли съда да потвърди решението на СРС. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура, предлага касационната жалба не

следва да бъде уважена и решението на СРС да бъде потвърдено.

Административен съд София–град, след като прецени допустимостта на жалбата и обсъди направените в нея оплаквания, становищата на страните, събраните по делото доказателства и извърши проверка на обжалваното решение съобразно разпоредбите на чл. 218 и чл. 220 от АПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА - подадена е от надлежна страна в 14-дневния срок срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол. Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С атакуваното решение СРС е изменил НП № 22-006487/05.03.2020 г. на директора на дирекция „Инспекция по труда“ - С., с което на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 415, ал. 1 КТ, на касатор е наложена имуществена санкция в размер на 5000 лева, за нарушение за нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ, като е намалил размера на наложената санкция на 1 500 (хиляда и петстотин) лева, като са отчетени основанията по чл. 27, ал. 2 ЗАНН.

От правна страна съдът е приел, че при съставяне на акта и издаване на наказателното постановление са спазени изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Изготвеното предписание на основание чл. 404, ал. 1, т. 1 от КТ е законосъобразно, тъй като принудителните административни мерки по този текст имат за цел да предотвратят и преустановят нарушения на трудовото законодателство. От представените доказателства по делото безспорно е установено, че нарушителят не е изпълнил даденото предписание, с което е нарушил разпоредбата на чл. 415, ал. 1 от КТ.

При индивидуализация на наказанието и в съответствие с чл. 27 ЗАНН въззивния съд е приел, че размерът на санкцията следва да бъде намален до законоустановения минимум, поради което е изменил НП.

Решението е правилно. На първо място, следва изрично да се отбележи, че административно-наказателната отговорност на касатора е ангажирана за това, че не е изпълнил даденото задължително предписание с протокол от 22.03.2019 г. Именно това е нарушението, което му е вменено, като считано от деня следващ срока за изпълнение на предписанието нарушението е извършвано с бездействие на задълженото за изпълнение на предписанието наказано лице.

Разпоредбата на чл. 404, ал. 1, т. 1 КТ гласи, че за предотвратяване и преустановяване на нарушенията на трудовото законодателство, на законодателството, свързано с държавната служба, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях контролните органи на Инспекцията по труда, както и органите по чл. 400 и 401 по своя инициатива или по предложение на синдикалните организации могат да дават задължителни предписания на работодателите, предприятията ползватели, органите по назначаването и длъжностните лица за отстраняване на нарушенията на трудовото законодателство, на законодателството, свързано с държавната служба, включително и на задълженията по социално-битовото обслужване на работниците и служителите и на задълженията за информиране и консултиране с работниците и служителите по този кодекс и по Закона за информиране и консултиране с работниците и служителите в многонационални предприятия, групи предприятия и европейски дружества, както и за отстраняване на недостатъците по осигуряването на здравословни и безопасни условия на труда.

Разпоредбите на чл. 415, ал. 1 КТ предвиждат налагането на имуществена санкция за неизпълнение задължителните предписания на контролен орган по спазване на

трудовете законодателство в размер от 1 500 лв. до 10 000 лв. Смесовото и логическо тълкуване на тази норма е несъмнено – административно наказателна отговорност носи лице, което не изпълни задължително предписание, на което е било адресат, дадено във връзка с неспазване от негова страна на вменени му задължения от трудовото законодателство. Доколкото срокът и изпълнението на конкретно определено задължение по КТ са елемент от задължителното предписание, то констатацията за влизането му в сила и неизпълнението на задължението в указания срок, са необходимо и достатъчно условие за ангажиране на отговорността на дружеството за неизпълнението на предписанието, съгласно чл. 415, ал. 1 от КТ, без да е необходимо да се разглежда по същество, доколко тези предписания са законосъобразни, с оглед предвидения за това друг ред на оспорване. В хипотеза на неизпълнено предписание на Инспекцията по труда, нарушението е осъществено с неизпълнение на задължението в определения срок.

В случая, даденото на касатора, в качеството му на работодател задължително предписание – работодателят да, е обективизирано в т. единствена от протокола за извършената на дружеството проверка за спазване на трудовото законодателство. Срокът за изпълнение на предписанието е до 27.03.2019 г. Съставът на нарушение по чл. 415, ал. 1 от КТ се осъществява от обективна страна с неизпълнение на задължително предписание на контролния орган за спазване на трудовото законодателство. Субект на нарушението е всяко лице, което е носител на задължението, възложено с предписанието. Неизпълнението на предписанието, установено при последваща проверка, документирана с Протокол №ПР 1938968 от 16.12.2019 г., е правно-релевантният факт, пораждащ отговорността по чл. 415, ал. 1 от КТ. Като адресат на предписанието касаторът е и субект на нарушението, поради което отговорността му е реализирана правомерно.

След като нарушението е доказано по несъмнен начин и участието на нарушителя в него, законосъобразно е ангажирана административно– наказателната отговорност на касатора и на последния е наложена санкция в предвидения от закона размер.

Задължителното предписание по чл. 404, ал. 1, т. 1 КТ представлява принудителна административна мярка (чл. 22 ЗАНН) и подлежи на самостоятелно оспорване по реда, указан с чл. 405 КТ. След влизане на предписанието в сила съдът следи единствено за изпълнението на същото, тъй като фактическият състав на нарушението, за което е ангажирана административно- наказателната отговорност включва от обективна страна единствено неизпълнение на това предписание. В тази връзка ирелевантни са причините, довели до неизпълнение на дадените предписания, предвид факта, че нередност в документооборота на счетоводство не освобождава работодателя от задължението му да спазва разпоредбите на трудовото законодателство. В този смисъл съдът не приема доводите на касатора, че не е изпълнил предписанията на контролния орган по независещи от него причини. В случая неизпълнението на даденото задължително предписание е основание за ангажиране на административнонаказателна отговорност на работодателя, респ. за налагане на имуществена санкция. Дадените предписания от Протокол за извършена проверка, изх. № 1907860/22.03.2019 г. да бъде уважено искането на работник, с който касаторът е в трудовоправни отношения, са връчени надлежно на последния, но безспорно е установено, че е бездействал.

В тези случаи не е предвидено освобождаване от административно-наказателна отговорност /за разлика от тези по чл. 28 ЗАНН/, а налагане на същото по вид

административно наказание – парична санкция, но в многократно по–нисък размер. Обстоятелството, че нарушението не е отстранено незабавно и за работниците са произтекли вредни последици, изключва изменение на издаденото НП.

Настоящият състав намира за правилно и законосъобразно намаляването на наложената на касатора с НП „имуществена санкция“ в размер на 5000 лева, като въззивният съд е определил на минимално предвидената в КТ „имуществена санкция“ в размер от 1 500 лева.

С тези мотиви настоящата касационна инстанция намира, че при постановяване на решението СРС не е допуснал нарушение на материалния закон или на съдопроизводствените правила, поради което е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран, Административен Съд С. – град, XX - ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 30.06.2020 г., постановено по н.а.х. дело № 4708/2019 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 93-ти състав.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“ С. юрисконсултско възнаграждение в размер от 100 лв.

Решението е окончателно.

Председател:

Членове: 1.

2.